

sættelse dels ikke er ganske rationelt og dels, hvad der navnlig gælder Portoene for ikke-abonnerede Avisseksemplars Postbesørgelse, paa Grund af den stadige Tiltagen af Forretningerne, ikke længere forretningsmæssig forsvarligt.

Systemet for de sidstnævnte Avisseksemplars Postbesørgelse er i sin Tid blevet indført ad administrativ Vej, dels for at lette Bladudgiverne ved Forsendelsen af Fri- eller Ombytningsseksemplarer, dels under Hensyn til de i tidligere Tider forekomne Fællesabonnementer, og omfattede i Begyndelsen kun et rent forsvindende Antal Eksemplarer, saaledes at det kunde anses for uden Betydning, at Postvæsenet for den paagældende Postbesørgelse, trods det med denne forbundne Kontorarbejde, kun kom til at oppebære den for Befordring og Omdeling fastsatte Del af den samlede Avisporto. Denne Form for Avisbesørgelse er imidlertid i Aarenes Løb kommet til at omfatte ca. 3 Millioner Avisseksemplarer aarlig (om Antallet af ikke-abonnerede Avisnumre haves ingen Oplysning), uden at der ved nogen som helst Lovbestemmelse er fastsat Betaling for det paagældende Kontorarbejde, til hvis Udførelse der nu kræves betydelig Arbejdskraft, der saaledes fremdeles udføres gratis, medens der for de postabonnerede Avisseksemplarer er fastsat en Betaling af 5 pCt., henholdsvis 10 pCt. af Abonnementsbeløbet, foruden Betalingen for det med Befordringen og Omdelingen forbundne Arbejde.

Hvad Forslagets enkelte Punkter angaar, skal bemærkes følgende.

Efter den Udvikling, der ogsaa rent kvantitativt set er foregaaet med vore Ugeblade og litterære Tidsskrifter, kan det for Avisbesørgelsen fastsatte Vægtmaksimum, 125 Gram, ikke længere anses for passende. Flere nye Tidsskrifter har man saaledes under Hensyn til det fastsatte Vægtmaksimum maattet nægte Adgang til Postbesørgelse som saadanne, og for de gennem Postvæsenet i en længere Aarrække forsendte Ugeblades Vedkommende, hvis Gennemsnitsvægt i Aarenes Løb er bleven større og større, indtil den til sidst overskred Maksimum, har man — for ikke at se sig nødsaget til pludselig at maatte udelukke de paagældende Blade fra Postbesørgelse —, som en rent foreløbig Foranstaltning, tilladt, at hvert Nummer regnes lig med 2 Numre, for derved at bringe Gennemsnitsvægten ned under Maksimum; de enkelte overvægtige

Leveringer ere derefter blevne postbesørgede mod Erlæggelse af dobbelt Porto.

En saadan Foranstaltning er imidlertid allerede for Følgernes Skyld mindre heldig, hvorfor man ogsaa, som ovenfor bemærket, kun rent midlertidig har ment at kunne lade den paagældende Beregningsmaade passere. Billighed taler derimod for, at det omhandlede Vægtmaksimum, der ogsaa synes at skulle faa Betydning for Dagbladene, sættes op, saa meget mere, som der i Avisudvekslingen med Udlandet ikke er fastsat noget Vægtmaksimum, hvorfor saavel Publikum som Bladudgiverne staa uforstaaende overfor det Faktum, at det danske Postvæsen besørger udenlandske Tidender og Tidsskrifter af en langt større Vægt end tilladt for Landets egne Blade.

Helt at opheve Vægtgrænsen som i Forholdet overfor Udlandet kan under Hensyn til det for indenrigske Tryksagsforsendelser fastsatte Vægtmaksimum ikke gaa an, men paa den anden Side synes det rimeligt, at der for Tidender og Tidsskrifter gælder det samme Vægtmaksimum som for Tryksagsforsendelser. Det omhandlede Vægtmaksimum er derfor foreslaaet forhøjet til 250 Gram.

Medens man før 1902 beregnede Portoene for Postbesørgelsen af Aviser udelukkende efter Nummerantallet eller Udgivelseshyppigheden, uden Hensyn til de enkelte Numres Vægt (Gennemsnitsvægt), indførtes ved Loven af 23. Maj 1902 om Portotakster 3 Vægtsatser med Bibeholdelse af det tidligere, foran omhandlede Vægtmaksimum. Indenfor de 3 Vægtsatser, 35, 75 og 125 Gram, fastsattes Portoene til henholdsvis $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$ og $\frac{1}{1}$ Øre pr. Nummer, beregnet efter det i en Abonnementstermin planmæssig udkommende Antal Numre. Samtidig forhøjedes Portoene for Opkrævning af de paagældende Abonnementsbeløb samt Afregning med Bladudgiverne fra 4 pCt. henholdsvis 8 pCt. til 5 pCt. henholdsvis 10 pCt. af de opkrævede Beløb, eftersom de bestilte Avisseksemplarer skulle passere ét eller flere regnskabsførende Posthuse.

Den i dette Lovforslag foreslaaede betydelige Forhøjelse af det hidtil gældende Vægtmaksimum vilde selvfølgelig i sig selv medføre en Ændring af Portotaksterne, en Ændring, der ganske vist kunde indskrænkes til Indførelsen af endnu et Par Vægtsatser med stigende Portoskala, men hvad der nedenfor er anført mod Beregningsmaaden for de be-